

İNSAN HÜQUQLARI ÜZRƏ AVROPA MƏHKƏMƏSİ

BİRİNCİ BÖLMƏ

HACIYEVA VƏ DİGƏRLƏRİ AZƏRBAYCANA QARŞI

(Şikayət № 50766/07, 50786/07, 50871/07 və 50913/07)

Q Ə R A R

STRASBURQ

08 iyul 2010-cu il

Bu qərar qətidir, lakin redaktə edilməsi üçün yenidən baxıla bilər. Qərar Konvensiyanın 44-cü maddəsinin 2-ci bəndində göstərilən hallarda qəti olacaq. O, yenidən redaktə edilə bilər.

Hacıyeva və digərləri Azərbaycana qarşı iş üzrə,

İnsan Hüquqları Üzrə Avropa Məhkəməsi (Birinci Bölmə) aşağıdakı tərkibdə,

Xristos Rozakis, *Sədr*,

Nina Vajiç,

Anatoli Kovler,

Elizabet Steyner,

Xanlar Hacıyev,

Din Spilman,

Sver Erik Jebens, *hakimlər*,

və Søren Nilsen, *Bölmə Katibi*,

17 iyun 2010-cu ildə qapalı şəkildə müzakirə edərək, həmin gündə bu qərarı qəbul edir:

PROSES

1. «İnsan hüquqlarının və əsas azadlıqların müdafiəsi haqqında» Konvensiyanın 34-cü maddəsinə əsasən, Azərbaycana qarşı dörd şikayət üzrə iş 08 avqust 2007-ci ildə dörd Azərbaycan vətəndaşı tərəfindən başlanılmışdır:

- xanım Simuzər Hacıyeva, 1943-cü ildə anadan olub, şikayət № 50766/07;
- xanım Tatyana Tokareva, 1948-ci ildə anadan olub, şikayət № 50786/07;
- cənab Aslan Hüseynov, 1951-ci ildə anadan olub, şikayət № 50871/07; və
- xanım Gülər Əliyeva, 1959-cu ildə anadan olub, şikayət № 50913/07.

2. Ərizəçiləri Azərbaycanda vəkil işləyən cənab N.İsmayılov təmsil edib. Azərbaycan Hökumətini («Hökumət») onun nümayəndəsi Ç.Əsgərov təmsil edib.

3. Ərizəçilər iddia ediblər ki, onların xeyrinə olan qətnamələrin icra olunmaması Konvensiyanın 6 və 13-cü maddələri və 1 sayılı Protokolun 1-ci maddəsi ilə təmin olunmuş ədalətli məhkəmə araşdırılması və mülkiyyət hüquqlarını pozmuşdur.

4. Bölmənin Sədri aşağıdakı tarixlərdə şikayətlər barədə Hökuməti məlumatlandırmaq qərarına gəlib: 28 noyabr 2008-ci ildə (№ 50766/07 və 50786/07), 03 dekabr 2008-ci ildə (№ 50871/07) və 17 dekabr 2008-ci ildə (№ 50913/07).

5. Həmçinin qərara alınmışdır ki, şikayətlərin mahiyyətinə onların məqbuliyyəti ilə eyni vaxtda baxılsın (Konvensiyanın 29-cu maddəsinin 3-cü bəndi).

FAKTLAR

I. İŞİN HALLARI

6. Əlavədə göstərilmiş tarixlərdə ərizəçilərin hər birinə Bakıda eyni zamanda inşa olunmuş yaşayış binasında yerləşən mənzillər üçün yaşayış orderi verilmişdir (baxın, I Siyahı).

7. Eyni zamanda, ərizəçilərə məlum olmuşdur ki, onların müvafiq mənzilləri Ermənistan-Azərbaycan-Dağlıq Qarabağ münaqişəsi nəticəsində Ermənistan silahlı qüvvələrinin işğalı altında saxlanılan müxtəlif məntəqələrdən məcburi köçkünlər tərəfindən zəbt edilmişdir.

8. Ərizəçilərə görə, bir neçə tələblərinə baxmayaraq, M. mənzili tərk etməkdən imtina edərək göstərmişdir ki, o, məcburi köçkündür və başqa yaşayış yeri yoxdur.

9. Müxtəlif tarixlərdə ərizəçilər Yasamal rayon məhkəməsində iddialar qaldıraraq, bu ailələrin onların mənzillərindən çıxarılmasını xahiş etmişlər.

10. Əlavədə göstərilmiş tarixlərdə (I Siyahı), Yasamal rayon məhkəməsi ərizəçilərin tələblərini təmin etmiş və məcburi köçkün ailələrinin mənzillərdən çıxarılmasını qəet etmişdir. Bütün işlərdə məhkəmə bu nəticəyə gəlib ki, yaşayış orderlərinə əsasən ərizəçilər mənzillərin yeganə sahibləridirlər və buna görə həmin mənzillər məcburi köçkün ailələri tərəfindən qanunsuz zəbt edilmişdir.

11. Yasamal rayon məhkəməsinin qətnamələrindən hər hansı şikayətlər verilməmiş və daxili qanunvericiliyə uyğun olaraq müvafiq şikayət etmə müddətlərindən sonra onlar qüvvəyə minmişlər. Lakin məcburi köçkün ailələri mənzilləri boşaltmaqdan imtina etmişlər və ərizəçilərin müxtəlif dövlət orqanlarına şikayətlərinə baxmayaraq, qətnamələr icra olunmamışdır.

12. 2006-cı ildə naməlum tarixdə eyni vəziyyətdə olan ərizəçilər Yasamal rayon məhkəməsində iddia qaldıraraq, şikayət etmişlər ki, Yasamal rayon Məhkəmə Nəzarətçiləri və Məhkəmə İcraçıları Şöbəsi («Məhkəmə İcraçıları Şöbəsi») qətnamələrin icrası üçün hər hansı addım atmamışdır.

13. 27 dekabr 2006-cı ildə Yasamal rayon məhkəməsi bu şikayətləri əsassız kimi rədd etmişdir. Ərizəçilər bu qətnamədən şikayət etmişlər. 12 noyabr 2007-ci ildə bir neçə şikayətlər və qətnamələrin ləğvindən sonra Apellyasiya Məhkəməsi ərizəçilərin tələblərini rədd etmiş və icraata xitam verərək, qətnamələrin icrası üçün yeni qətnamənin çıxarılmasının tələb olunmadığını qeyd etmişdir.

14. İş materiallarından görünür ki, hazırkı şikayətlərin Məhkəməyə verilməsindən sonra cavabdeh məcburi köçkün ailələri Yasamal rayon məhkəməsinə birgə müraciət edərək, onların mənzillərdən çıxarılması barədə qətnamələrin icrasına möhlət verilməsini xahiş etmişlər. Onlar iddia etmişlər ki, məcburi köçkün olduqları üçün sözügedən mənzillərdən başqa yaşayış yerləri yoxdur.

15. Ərizəçilərin və cavabdehlərin bir neçə şikayətlərindən sonra 06 iyun 2008-ci il tarixli qətnamə ilə Yasamal rayon məhkəməsi prosessual tələblərə uyğun olmadığı üçün cavabdehlərin tələbini qeyri-məqbul elan etmişdir. Məhkəmə izah etmişdir ki, məcburi köçkünlər öz tələblərini ayrı-ayrılıqda verməlidirlər.

16. Müxtəlif tarixlərdə cavabdeh məcburi köçkün ailələri ayrı-ayrı iddialar qaldıraraq, onların mənzillərdən çıxarılması barədə qətnamələrin icrasına möhlət verilməsini xahiş etmişlər. İşlər aşağıdakı kimi ümumiləşdirilə bilər:

(a) 50766/07 sayılı şikayətə aid 03 iyul 2008-ci ildə Yasamal rayon məhkəməsi möhlət tələbini təmin etmişdir. 27 yanvar 2009-cu ildə Bakı Apellyasiya Məhkəməsi bu qətnaməni qüvvədə saxlamışdır.

(b) 50786/07 sayılı şikayətə aid 26 noyabr 2008-ci ildə Yasamal rayon məhkəməsi möhlət tələbini təmin etmişdir. 09 yanvar 2009-cu ildə Bakı Apellyasiya Məhkəməsi bu qətnaməni qüvvədə saxlamışdır.

(c) 50871/07 sayılı şikayətə aid 25 iyun 2008-ci ildə Yasamal rayon məhkəməsi möhlət tələbini təmin etmişdir. 16 oktyabr 2008-ci ildə Bakı Apellyasiya Məhkəməsi bu qətnaməni qüvvədə saxlamışdır.

(d) 50913/07 sayılı şikayətə aid 27 iyun 2008-ci ildə Yasamal rayon məhkəməsi möhlət tələbini təmin etmişdir. 29 dekabr 2008-ci ildə Bakı Apellyasiya Məhkəməsi bu qətnaməni qüvvədə saxlamışdır.

17. 2008-ci ildə naməlum tarixdə ərizəçilər müxtəlif dövlət orqanlarına qarşı birgə iddia qaldıraraq, onların xeyrinə çıxarılmış məhkəmə qərarlarının icra olunmaması üçün kompensasiya tələb etmişlər. 19 dekabr 2008-ci ildə Yasamal rayon məhkəməsi ərizəçilərin tələblərini əsassız kimi rədd etmişdir. 03 mart 2009-cu ildə Bakı Apellyasiya Məhkəməsi və 03 iyul 2009-cu ildə Ali Məhkəmə birinci instansiya məhkəməsinin qətnaməsini qüvvədə saxlamışlar.

18. Ərizəçilərlə son kommunikasiya zamanı müvafiq qətnamələr icra olunmamışdır.

II. MÜVAFIQ DAXİLİ QANUNVERİCİLİK

19. Müvafiq daxili qanunvericilik *Gülməmmədova Azərbaycana qarşı* (№ 38798/07, §§ 18-24, 22 aprel 2010-cu il) iş üzrə qərarda ümumiləşdirilir.

HÜQUQİ MƏSƏLƏLƏR

I. KONVENSIYANIN 6-cı MADDƏSİNİN 1-ci BƏNDİNİN VƏ 13-cü MADDƏSİNİN VƏ 1 SAYLI PROTOKOLUN 1-ci MADDƏSİNİN İDDİA OLUNAN POZUNTUSU

20. Konvensiyanın 6-cı maddəsinin 1-ci bəndinə və 13-cü maddəsinə istinadən ərizəçilər Yasamal rayon məhkəməsinin onların xeyrinə çıxarılmış qətnamələrinin icra olunmamasından şikayət etmişlər. Konvensiyanın 6-cı maddəsinin 1-ci bəndi müvafiq hissəsində nəzərdə tutur ki:

«Hər kəs onun mülki hüquq və azadlıqları müəyyən edilərkən, ... məhkəmə vasitəsilə ... işinin ədalətli ... araşdırılması hüququna malikdir».

Konvensiyanın 13-cü maddəsi nəzərdə tutur ki:

«Bu Konvensiyada təsbit olunmuş hüquq və azadlıqları pozulan hər kəs, hətta bu pozulma rəsmi fəaliyyət göstərən şəxslər tərəfindən törədildikdə belə, dövlət orqanları qarşısında səmərəli hüquqi müdafiə vasitələrinə malikdir.»

1 sayılı Protokolun 1-ci maddəsi nəzərdə tutur ki:

«Hər bir fiziki və hüquqi şəxs öz mülkiyyətindən maneəsiz istifadə hüququna malikdir. Heç kəs, cəmiyyətin maraqları naminə qanunla və beynəlxalq hüququn ümumi prinsipləri ilə nəzərdə tutulmuş şərtlər istisna olmaqla, öz mülkiyyətindən məhrum edilə bilməz.

Yuxarıdakı müddəalar dövlətin ümumi maraqlara müvafiq olaraq, mülkiyyətdən istifadəyə nəzarəti həyata keçirmək, yaxud vergilərin və ya digər rüsum və ya cərimələrin ödənilməsinə təmin etmək üçün zəruri hesab etdiyi qanunları yerinə yetirmək hüququnu məhdudlaşdırmır.»

21. Məhkəmə Reqlamentinin 42-ci qaydasının 1-ci bəndinə müvafiq olaraq, Məhkəmə ümumi faktiki və hüquqi əsasla malik olduqlarını nəzərə alaraq şikayətləri birləşdirməyi qərara alır.

A. Məqbuliyyət

1. Məhkəmənin *ratione temporis səlahiyyəti* (50766/07 və 50786/07 sayılı şikayətlərdə)

22. Məhkəmə qeyd edir ki, iki işdə ərizəçilərin xeyrinə olan məhkəmə qərarları 15 aprel 2002-ci ildən, yəni Konvensiyanın Azərbaycana mühasibətdə qüvvəyə minməsindən əvvəl qəbul edilmişdir.

23. Məhkəmə qeyd edir ki, sözügedən qətnamələrin icrasında dövlət orqanlarının davamlı uğursuzluğu baxımından, onlar hələ icra olunmamış qalır. Burada davam edən vəziyyət vardır və buna görə Məhkəmə şikayətlərin 15 aprel 2002-ci ildən sonrakı müddətə aid hissəsini araşdırmağa səlahiyyətli (baxın, yuxarıda qeyd olunmuş *Gülməmmədova* işi, § 26).

2. Daxili vasitələr

24. Hökumət iddia edib ki, ərizəçilər daxili vasitələri tükətməmişlər. Xüsusən, Hökumət iddia edib ki, ərizəçilər müvafiq şikayətlərini Məhkəməyə verdikləri anda cavabdeh məcburi köçkün ailələrinin iddiası üzrə başlanılmış ayrıca möhlət icraatları hələ davam edirdi.

25. Ərizəçilər Hökumətlə razılaşmamış və qeyd etmişlər ki, Hökumətin təklif etdiyi vasitələr hazırkı işin hallarına uyğun gəlmir.

26. Məhkəmə qeyd edir ki, oxşar etiraz Hökumət tərəfindən Gülməmmədova işində qaldırılmış və Məhkəmə tərəfindən rədd olunmuşdur (baxın, yuxarıda qeyd olunmuş *Gülməmmədova* işi, § 31). Məhkəmə bu işdə həmin mövqeyinə istinad edir və ondan kənara çıxmağa hər hansı əsas görmür. Buna görə, Hökumətin etirazının bu hissəsi rədd olunmalıdır.

3. Nəticə

27. Daha sonra Məhkəmə hesab edir ki, şikayətlər Konvensiyanın 35-ci maddəsinin 3-cü bəndinin mənasında açıq-aşkar əsassız və ya hər hansı digər əsasla qeyri-məqbul deyildir. Bu səbəbdən onlar məqbul elan edilməlidir.

B. İşin mahiyyəti

28. Hökumət bildirib ki, Ermənistan-Azərbaycan-Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin nəticəsində Azərbaycanda məcburi köçkünlərin böyük sayına görə onların məskunlaşdırılması ilə bağlı ciddi problem vardır. Hökumət qeyd edib ki, ərizəçilərin xeyrinə olan qətnamələr icra oluna bilməzdi, ona görə ki, sözügedən mənzildə yerləşmiş məcburi köçkünlərin yaşaması üçün başqa yer yoxdur.

29. Ərizəçi şikayətini təkrar etmişdir.

30. Məhkəmə qeyd edir ki, ərizəçilərin xeyrinə olan qətnamələr təxminən altı ildən səkkiz ilədək fərqlənməklə əhəmiyyətli müddətdə icra olunmamış qalmışdır.

31. Məhkəmə vurğulayır ki, bu işlərin faktiki halları oxşardır və edilmiş şikayətlər və qadınlanmış məsələlər Gülməmmədova işində olanlarla identikdir. Məhkəmə təkrarlayır ki, həmin işdə o, Konvensiyanın 6-cı maddəsinin 1-ci bəndinin və 1 sayılı Protokolun 1-ci maddəsinin pozuntularını müəyyən etmişdir.

32. Malik olduğu bütün materialları araşdıraraq, Məhkəmə hesab edir ki, Hökumət hazırkı işdə fərqli qənaətə gəlmək üçün hər hansı inandırıcı fakt və ya dəlil irəli sürməmişdir.

33. Xüsusən, Məhkəmə qəbul etməyə hazırıdır ki, bu işlərdə Azərbaycanda məcburi köçkünlərin böyük sayının mövcudluğu ərizəçilərin xeyrinə olan qətnamələrin icrasında müəyyən çətinliklər yaratmışdır. Buna baxmayaraq, qətnamələr qüvvədə qalmış, onların icrası üçün dövlət orqanları tərəfindən hər hansı adekvat addımlar atılmamışdır. Dövlət orqanlarının sözügedən qətnamələrin icrası üçün davamlı və lazımlı addımlar atdıqları göstərilməmişdir. Belə olan halda, Məhkəmə hesab edir ki, qətnamələrin icrasındakı əhəmiyyətli gecikdirmə üçün Hökumət hər hansı əsaslı izahat irəli sürməmişdir.

34. Mülkiyyət hüquqlarının iddia olunan pozuntusu barədə ərizəçilərin dəlilinə gəldikdə, nə daxili araşdırmalarda, nə də Məhkəmə qarşısında müəyyən olunmamışdır ki, məcburi köçkünlərin yaşayış sahəsi ilə təmin olunma hüquqlarına qarşı ərizəçilərin 1 sayılı Protokolun 1-ci maddəsi ilə təmin olunmuş mülkiyyətdən maneəsiz istifadə hüquqlarının tarazlaşdırılması öhdəliyinə riayət olunması üçün dövlət orqanları üzərlərinə düşən hər hansı spesifik addımları atmışlar. Belə olan halda, bir neçə illər ərzində qətnamələrin icrasının təmin olunmasında uğursuzluq ərizəçilərin həddən artıq fərdi yükə məruz qaldıqları vəziyyətlə nəticələnmişdir. Məhkəmə hesab edir ki, buna görə hər hansı kompensasiyanın olmadığı yerdə dövlət orqanları məcburi köçkünləri yaşayış sahəsi ilə təmin etməkdə ifadə olunan ümumi maraqla ərizəçilərin mülkiyyətdən maneəsiz istifadə hüquqlarının müdafiəsi arasında tələb olunan ədalətli tarazlığa nail ola bilməmişlər (baxın, yuxarıda qeyd olunmuş *Gülməmmədova* işi, § 43-50).

35. Müvafiq olaraq, iş üzrə Konvensiyanın 6-cı maddəsinin 1-ci bəndinin və 1 sayılı Protokolun 1-ci maddəsinin pozuntusu baş vermişdir.

36. Məhkəmə Konvensiyanın 13-cü maddəsi üzrə qərarın çıxarılmasını zəruri hesab etmir, ona görə ki, Konvensiyanın 6-cı maddəsi şikayətin bu hissəsinə aid *lex specialis*-dir (baxın, məsələn, *Əfəndiyeva Azərbaycana qarşı*, № 31556/03, § 59, 25 oktyabr 2007-ci il).

II. KONVENSIYANIN 41-ci MADDƏSİNİN TƏTBİQİ

37. Konvensiyanın 41-ci maddəsi nəzərdə tutur ki:

«Əgər Məhkəmə Konvensiyanın və ona dair Protokolların müddələrinin pozulduğunu, lakin Razılığa gələn Yüksək Tərəfin daxili hüququnun yalnız bu pozuntunun nəticələrinin qismən aradan qaldırılmasına imkan verdiyini müəyyən edirsə, zəruri halda, zərərçəkən tərəfə əvəzin ədalətli ödənilməsinə təyin edir.»

A. Zərər

1. Maddi zərər

38. Ərizəçilər maddi zərərə aid II Siyahıda göstərilmiş müxtəlif məbləğləri tələb etmişlər. Tələb olunmuş məbləğlər xərclənmiş kirayə haqlarını və mənzillərin iddia olunan bazar qiymətini əhatə edir. Ərizəçilər xərclənmiş kirayə haqlarını şəhərin müvafiq hissəsində yerləşən mənzillərin kirayə qiymətinin aylıq bazar dərəcəsi barədə məlumata əsasən hesablamışlar. Həmin məlumat bu məsələlərdə ixtisaslaşan birlikdən əldə olunmuşdur.

39. Hökumət iddia edib ki, ərizəçilər mənzillərin bazar qiymətinə aid hər hansı kompensasiya tələb edə bilməzlər. Hökumət daha sonra bildirib ki, eyni birliyə müraciət edərək, öz mənzillərindən istifadə edə bilmədikləri üçün ərizəçilərin xərclədikləri kirayə haqqına aid tələbin əsasını yoxlamış və Əlavədə (II Siyahı) bu məsələyə aid göstərilmiş məbləğləri maddi zərər kimi qəbul etməyə hazır olduqlarını bildirmişlər.

40. Tələblərin mənzillərin bazar qiymətinə aid hissəsinə gəldikdə, müəyyən olunmuş pozuntu ilə tələbin bu hissəsi arasında hər hansı səbəbli əlaqə görmədiyi üçün Məhkəmə həmin tələbi rədd edir.

41. Tələblərin kirayə haqqına aid hissəsinə gəldikdə, Məhkəmə hesab edir ki, müəyyən olunmuş pozuntu ilə tələbin bu hissəsi arasında müəyyən səbəbli əlaqə vardır və mənzilləri üzərində nəzarəti itirdikləri üçün ərizəçilər maddi zərərlə üzləşməli olmuşlar. Tərəflərin dəlillərini araşdıraraq və ədalətli əsaslarla qərar çıxararaq, Məhkəmə zərərin hesablanmasında Hökumətin təklif etdiyi əsasları qəbul edir və bu məbləğlərin üstünə gələ bilən hər hansı vergi hesablanmaqla, kirayə haqqına aid Əlavədə (II Siyahı, Hökumətin qəbul etdiyi məbləğ) göstərilmiş məbləğləri ərizəçilərə təyin edir.

2. Mənəvi zərər

42. Mənəvi zərərə aid ərizəçilər 20.000 avrodan 25.000 avroyadək müxtəlif məbləğləri tələb etmişlər.

43. Hökumət mənəvi zərərlə bağlı hər birinə aid maksimum 1.000 avro məbləğini qəbul etməyə hazır olduğunu bildirmişdir.

44. Məhkəmə hesab edir ki, onların xeyrinə yekun məhkəmə qərarlarının davamlı icra olunmaması nəticəsində ərizəçilərə mənəvi zərər vurulmuşdur. Lakin tələb olunmuş məbləğ həddən artıqdır. Konvensiyanın 41-ci maddəsinin tələb etdiyi kimi ədalətli əsaslarla qiymətləndirməni edərək, Məhkəmə üstünə hesablanmaqla bilən hər hansı vergi məbləği gəlməklə, mənəvi zərərə görə hər ərizəçiye 4.800 avro məbləğində kompensasiya təyin edir.

45. Bundan başqa, Məhkəmə hesab edir ki, ərizəçilərin qətnamələrinin qüvvədə qalmasını nəzərə alaraq, onların icra olunmasına dair Dövlətin ilkin öhdəliyi mübahisə oluna bilməz. Müvafiq olaraq, ərizəçilər bu qətnamələrin icrasına nail olmaq hüququna hələ malikdirlər. Məhkəmə təkrar edir ki, Konvensiyanın 6-cı maddəsinin pozulmasının bərpasının ən uyğun forması ondan ibarətdir ki, ərizəçilər Konvensiyanın 6-cı maddəsinin nəzərə alınmaması baş vermədiyi halda, olacaqları vəziyyətə mümkün qədər yaxınlaşdırılsınlar (baxın, *Pyersak Belçikaya qarşı* (50-ci maddə), 26 oktyabr 1986-cı il tarixli qərar, A Seriyaları, № 85, s. 16, § 12). Aşkar olunmuş pozuntunu nəzərə alaraq, Məhkəmə hesab edir ki, hazırkı işdə də bu prinsip tətbiq ediləndir. Buna görə, o hesab edir ki, Hökumət zəruri tədbirlərlə qeyd olunan qətnamələrin icrasını təmin etməlidir.

B. Xərc və məsrəflər

46. Ərizəçilər, həmçinin Məhkəmə qarşısında çəkilmiş xərc və məsrəflərə görə 1.500 avro tələb etmişlər. Bu tələb konkretləşdirilməmiş və ya hər hansı sənədlərlə təsdiq olunmamışdır.

47. Hökumət bu tələbi əsassız hesab etmişdir.

48. Məhkəmənin presedent-hüququna müvafiq olaraq, xərc və məsrəflərin yalnız həqiqətən və zəruri olaraq, həmçinin əsaslandırılmış həcmdə çəkilməsi göstərildiyi halda, ərizəçi onların əvəzinin ödənilməsi hüququna malikdir. Hazırkı işdə ərizəçi tərəfindən hər hansı təsdiqləyici sənədlərin təqdim olunmadığını nəzərə alaraq, Məhkəmə xərc və məsrəflərlə bağlı tələbi rədd edir.

C. Faiz dərəcəsi

49. Məhkəmə məqsədmüvafiq hesab edir ki, faiz dərəcəsi üstünə üç faiz əlavə edilməli olan, Mərkəzi Avropa Bankının təqdim etdiyi dərəcənin son həddinə əsaslanmalıdır.

BU SƏBƏBLƏRƏ GÖRƏ, MƏHKƏMƏ YEKDİLLİKLƏ

1. Şikayətləri birləşdirməyi *qərara alır*;
2. Şikayətləri məqbul *elan edir*;
3. İş üzrə Konvensiyanın 6-cı maddəsinin 1-ci bəndinin pozulduğunu *qərara alır*;
4. İş üzrə 1 sayılı Protokolun 1-ci maddəsinin pozulduğunu *qərara alır*;
5. Şikayətin Konvensiyanın 13-cü maddəsi baxımından araşdırılmasının tələb olunmadığını *qərara alır*;
6. *Qərara alır* ki, Konvensiyanın 44-cü maddəsinin 2-ci bəndinə müvafiq olaraq qərarın qəti olduğu tarixdən üç ay müddətində cavabdeh Hökumət lazımı vasitələrlə ərizəçilərin xeyrinə olan daxili məhkəmə qərarlarının icrasını təmin etməlidir;

7. *Qərara alır ki*,

(a) Qərarın Konvensiyanın 44-cü maddəsinin 2-ci hissəsinə əsasən qəti olduğu gündən üç ay müddətində aşağıdakı məbləğləri ərizəçilərə ödəməlidir:

- xanım Simuzər Hacıyevaya (50766/07 sayılı şikayət) – maddi zərərə görə 7.174 (yeddi min yüz yetmiş dörd) avro və mənəvi zərərə görə 4.800 (dörd min səkkiz yüz) avro;
- xanım Tatyana Tokarevaya (50786/07 sayılı şikayət) - maddi zərərə görə 11.456 (on bir min dörd yüz əlli altı) avro və mənəvi zərərə görə 4.800 (dörd min səkkiz yüz) avro;
- cənab Aslan Hüseynova (50871/07 sayılı şikayət) - maddi zərərə görə 10.545,91 (on min beş yüz qırx beş avro doxsan bir sent) avro və mənəvi zərərə görə 4.800 (dörd min səkkiz yüz) avro; və
- xanım Güler Əliyevaya (50913/07 sayılı şikayət) - maddi zərərə görə 10.376 (on min üç yüz yetmiş altı) avro və mənəvi zərərə görə 4.800 (dörd min səkkiz yüz) avro;

(b) yuxarıdakı məbləğlər həll olunma gününə tətbiq edilən dərəcəyə uyğun olaraq milli valyuta ilə üstünə gələn hər hansı vergi hesablanmaqla ödənilməlidir;

(c) yuxarıda qeyd olunan üç ay bitdiyi vaxtdan həll olunma gününədək faiz dərəcəsi yuxarıdakı məbləğ üstünə Mərkəzi Avropa Bankının faiz dövründəki təqdim etdiyi dərəcənin son həddinə uyğun ödənilməlidir;

8. Ədalətli kompensasiya üçün ərizəçilərin tələbinin qalan hissəsini *rədd edir*.

İngilis dilində tərtib olunub və Məhkəmə Rəqlamentinin 77-ci qaydasının 2 və 3-cü bəndlərinə müvafiq olaraq, qərar barədə məlumat yazılı şəkildə 08 iyul 2010-cu ildə göndərilib.

Soren Nilsen
Katib

Xristos Rozakis
Sədr

ƏLAVƏ

I Siyahı

Şikayət №	Ərizəçinin adı	Yaşayış orderinin verildiyi tarix	Yekun daxili məhkəmə qərarının tarixi
50766/07	Simuzər Hacıyeva	21 yanvar 1998	09 iyul 1998, Yasamal rayon məhkəməsi
50786/07	Tatyana Tokareva	16 iyun 1998	12 oktyabr 1998, Yasamal rayon məhkəməsi
50871/07	Aslan Hüseynov	21 yanvar 1998	04 mart 2003, Yasamal rayon məhkəməsi
50913/07	Gülər Əliyeva	16 mart 1998	02 aprel 2004, Yasamal rayon məhkəməsi

II Siyahı

Şikayət №	Maddi zərərə aid tələb (EUR)	Maddi zərərə aid Hökumətin təklif etdiyi məbləğ (EUR)	Mənəvi zərərə aid tələb (EUR)	Xərc və məsrfələrə aid tələb (EUR)
50766/07	72.944	7.174	25.000	1.500
50786/07	68.809	11.456	20.000	1.500
50871/07	68.809	10.545,91	20.000	1.500
50913/07	72.944	10.376	25.000	1.500